

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 549/2561

พนักงานอัยการจังหวัดสุรินทร์โจทก์ นายเพลิน พิมพ์เก่า กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 92, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องถึงคดีที่โจทก์อาศัยเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษและมีคำขอให้เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตาม ป.อ. มาตรา 92 แม้ศาลชั้นต้นไม่ได้สอบคำให้การจำเลยที่ 1 ว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลย ในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษ แต่โจทก์ได้อ้างส่งบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของ จำเลยที่ 1 ซึ่งให้การว่า เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกในความผิดฐานลักทรัพย์ และพ้นโทษเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2557 และจำเลยที่ 1 ยังเบิกความตอบทนายจำเลยทั้งสองถามถึงว่า จำเลยที่ 1 พ้นโทษ ออกจากเรือนจำกลางสุรินทร์ในข้อหาลักทรัพย์ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2557 ต่อมาอีก 27 วัน ก็ถูก จับกุมคดีนี้ อันสอดคล้องกับบันทึกคำให้การดังกล่าว และได้ความตรงกับคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุ ขอให้เพิ่มโทษตามฟ้องว่า จำเลยเคยต้องโทษในความผิดฐานลักทรัพย์ของศาลชั้นต้นจริง เมื่อพ้น โทษจำเลยกลับมาก่อทำความผิดคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ ถือว่าโจทก์ได้นำสืบให้ ปรากฏข้อเท็จจริงนั้นแล้ว จึงเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามคำขอของโจทก์ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 15, 57, 66, 91, 100/1, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 7 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 92 เพิ่มโทษ จำเลยที่ 1 ตามกฎหมาย ธิบของกลาง จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพข้อหาร่วมกันพยายามจำหน่าย เมทแอมเฟตามีนและข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ใน ครอบครองเพื่อจำหน่ายให้การปฏิเสธ แต่รับว่ามีเมทแอมเฟตามีน 400 เม็ด ไว้ในครอบครอง จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้น พิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 และจำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรค หนึ่งและวรรคสาม (2), 66 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80,83 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิด ไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่าย จำคุก 11 ปี และปรับ 600,000 บาท ฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนต้อง

ระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับความผิดสำเร็จ จำคุก 7 ปี และปรับ 400,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 กระทั่งหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 24 ปี 8 เดือน และปรับ 1,333,333.33 บาท จำเลยที่ 2 จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กระทั่งหนึ่งในจำเลยที่ 1 คงจำคุก 12 ปี 4 เดือน และปรับ 666,666.66 บาท จำเลยที่ 2 คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท เฉพาะจำเลยที่ 2 ให้รอลงโทษไว้ 2 ปี คำนวณความประพฤติไว้ 1 ปี โดยให้รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง กับให้กระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยที่ 2 เห็นสมควร มีกำหนด 24 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังจำเลยที่ 1 แทนค่าปรับให้กักขังได้ไม่เกิน 1 ปี ริมเมทแอมเฟตามีนและโทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่อง ยี่ห้อซัมซุงและยี่ห้อเทเลโก ของกลาง ให้คือโทรศัพท์เคลื่อนที่ 1 เครื่อง ยี่ห้อออปโป้ ของกลางแก่เจ้าของ ข้อหาอื่นในท้าย จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 10 ปี ฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 ปี ลดโทษกระทั่งหนึ่งในจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 8 ปี เมื่อรวมกับโทษปรับและโทษจำคุกฐานเสพเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก 8 ปี 3 เดือน และปรับ 500,000 บาท ยกคำขอให้เพิ่มโทษ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การที่ศาลอุทธรณ์ไม่เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า ก่อนคดีนี้ เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2555 จำเลยที่ 1 ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก 1 ปี ในความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 66/2555 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 พันโทในคดีดังกล่าวแล้วกลับมากระทำความผิดคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปี นับแต่วันพ้นโทษ และขอให้เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 แม้ศาลชั้นต้นไม่ได้สอบถามให้การจำเลยที่ 1 ว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษ และพยานโจทก์มิได้เบิกความถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่โจทก์ได้อ้างส่งบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 1 ซึ่งจำเลยที่ 1 ให้การว่าเคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกในความผิดฐานลักทรัพย์ และพ้นโทษเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2557 และจำเลยที่ 1 ยังเบิกความตอบทนายจำเลยทั้งสองถามถึงว่า จำเลยที่ 1 พันโทออกจากเรือนจำกลางสุรินทร์ในข้อหาลักทรัพย์ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2557 ต่อมาอีก 27 วัน ก็ถูกจับกุมคดีนี้ อันสอดคล้องกับบันทึกคำให้การดังกล่าว และได้ความตรงกับคดีที่โจทก์อาศัยเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษตามฟ้องว่า จำเลยเคยต้องโทษในความผิดฐานลักทรัพย์ของศาลชั้นต้นจริง เมื่อพ้นโทษจำเลยกลับมากระทำความผิดคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ ถือว่าโจทก์ได้นำสืบให้ปรากฏข้อเท็จจริงนั้นแล้วจึงเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามคำขอของโจทก์ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ไม่เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น อนึ่ง เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2559 มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 25) พ.ศ.2559 ใช้บังคับ โดยมาตรา 5 ให้ยกเลิกความในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 30 และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่งกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดเป็นคุณกว่ากฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด จึงให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณ

แก้จำเลยที่ 1 ไม่ว่าในทางใดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 10 ปี และปรับ 600,000 บาท ฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 ปี และปรับ 400,000 บาท และฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 กระทั่งหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 22 ปี และปรับ 1,333,333.33 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 11 ปี และปรับ 666,666.66 บาท หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

เสาวลักษณ์ จิระรัตนานนท์ · วรงค์พร จิระภาค · นิยุต สุภัทรพาหิรผล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/549/2561>